

Генчо Г. Генов
нѣма да приема на именния си день.

Варна.

Гани Чолаковъ, адвокатъ
нѣма да приема посѣщения на Георгиевъ-денъ.

Георги Н. Мутафовъ
не ще приема гости на 23 април (Георгиевъ-денъ)
по домашни причини.

Георги Ковачевъ
по домашни причини нѣма да приема посѣщения
на именния си день.

Георги Милковъ
ще приема гости на именния си день.

Сахаровъ.

АЛБАНСКОТО НАШЕСТВИЕ = И НОВАТА ФАЗА НА МАКЕДОНСКИЯ ВЪПРОСЪ =

Свързани въ страданието си, балканските народи сливаха бѣдѣето си въ единъ и сѣщъ идеал на свободата, обаче, душевното единение между тѣхъ се изрази окончателно въ възникналото несъгласие прѣдъ намаляващата опасност. Всѣки опитъ за споразумѣние между българитъ и гърцитъ се свършваше съ неуспѣхъ отъ „мегалъ идея“, която винаги навѣстѣва душитъ на гърцитъ патриоти. И българскитъ царе Борисъ, Симеонъ Великий, Петъръ и Самуилъ царуваха надъ Македония, Албания и Тесалия въ продължение на двѣ столѣтия. При Санъ-стефанския договоръ България за послѣднѣ пѣтъ владѣ всички територии, населени отъ българско племе: отъ Марица и Еркене до Охридското езеро, Преспа и Драчъ до Пиндъ планина. Но сѣдѣлата на Велика България бѣ унижена съ берлинския договоръ, чрѣзъ намаляване престижа на Русия на Балканитъ.

Прѣзъ балканската война съюзътъ създаде самостоятелната албанска държава. Интереситъ на Италия бѣха насочени къмъ южна Албания и за запазването имъ тя окупира Валона главно съ цѣлъ да запази господството си надъ Адриатическото море прѣдъ Австрия.

Обаче, Албания ще попричи на Сърбия да излезе на Адриатическото море чрѣзъ вземането на сѣверна Албания, и ще осуети гърцитъ претенции надъ Епиръ и южна Албания, гдѣто има голѣмо влияние между елинизиранието население.

Подобно на Карагѣорги, основател на династията, която царува понастоящемъ въ Сърбия, който повдигна своитъ чети за освобождението на сръбския народъ, сега сме прѣдъ „албанското нашествие“ срѣщу Сърбия, въ което албанцитъ — споредъ вчерашнитъ съобщения — слѣдъ като сполучили да окупиратъ Охридъ, се приготвяватъ да нахлуятъ въ Сърбия прѣзъ битолскитъ полета.

Икономическото разорение на Албания бѣдѣе прѣдъ политическитъ и национални идеали, които ще се сыградатъ върху коститъ на плеадата борци.

Немѣ албанското сърдце може да се прѣпѣля съ друго, освѣнъ съ ненавистъ къмъ сърби и гърци! Албанцитъ разбиратъ, че врѣмената сѣ сѣдбоносни и сѣщѣстваването имъ е поставено на карта. Дошълъ е часътъ, щото албанския народъ да изплава отъ кървавото блато на спасителния брѣгъ, за да може и този народъ-маченикъ да заживѣе свободно и да се отдаде на мирна и културна работа.

Дълбоко проникнати отъ важността и сублимността на момента, албанцитъ напѣргватъ послѣднитъ си сили и изваждатъ на кървавата арена послѣднитъ си скъпи жертви, които може да даде единъ цѣлоцѣнъ народъ прѣдъ олтаря на своето отечество, за да получатъ повече свобода, която тѣ заслужаватъ напълно, защото тѣ криятъ въ своитъ нѣдра неизгарпаеми духовни сили; неоспорими добродѣтели и защото сѣ готови съ желзната си воля и себестричане да запазятъ националната си самостоятелностъ.

Докждъ може да се прострѣ албанското нашествие о мѣсто да се отговори, защото то е въ свѣзка съ по-нататъшната политика на Италия въ Албания и балканския полуостровъ, която политика е въ зависимостъ отъ бѣдѣитъ комбинации на великитъ сили, и отъ балканското равновѣсие, въ името на което гърцкото правителство взело особени мѣрки, за да осигури западна Македония съ Битоля и околността му както и Епиръ, който днесъ фактически е отнѣтъ отъ албанцитъ чрѣзъ военна окупация отъ страна на Гърция.

Безспорно, че албанското нашествие въ посока и размѣръ ще зависи, или собственото трѣба да бѣде направявано, главно отъ България, за да се счита албанския въпросъ чисто балкански, а не международенъ, защото свѣтътъ не се върти около всемирнитъ завоеватели гърцитъ, нито около безстрашнитъ сърби, нито около славнитъ римски потомци Каракачанитъ.

И дългъ се налага на македонцитъ — вмѣсто насила да отидатъ да се бо-

рятъ „съ героизмъ и любовъ къмъ отечеството Сърбия“ — рамо до рамо съ сърбитъ противъ австрійцитъ, като бездушно се злоупотребява съ злобастнитъ наши сънародници чрѣзъ изкарването имъ на сръбската бойна линия съ силия и убийства — да докажатъ сега именно, когато денятъ на кървавата разплата и на освобождението имъ е на прага, че тѣ са достойни потомци на Бориса, Симеона и на Самуила, а не на янкитъ си „Малутинъ и Душанъ“.

А дългъ е и на България да не остане безучастна артелка прѣдъ това албанско нашествие, защото реалнитъ интереси на България изискватъ нейното обединение, прѣди всѣко обединението на Македония, въ която живѣятъ чести българци, които могатъ да бѣдатъ и истински защитници на родната си, Защото юго-западна Бълга-

рия е поставена въ пълна невъзможностъ за индустриално и търговско развитиѣ, понеже единствения спасителенъ пѣтъ е прѣзъ Вѣлото море, кждѣто трѣбва да бѣде насечено впиането ш, вмѣсто да прѣ пращаме стокитъ и произведенията си прѣзъ София — Пловдивъ — Деде-Агачъ — Портолагосъ или прѣзъ Сърбия за централна и западна Европа.

А за постигането на това българскиятъ народъ има и моралното, и историческото, и етнографическото право да се стреми къмъ своето обединение.

Това е именно и върховната задача на българския народъ въ здравето и ясно съзнание на своето политическо и економическо развите.

ПРОИЗВОЛИТЪ

на Козлуджанското сел-общин. управление и у-цното настоятелство.

Моля, почит. редакция на в. „Новини Варненски“ да помѣсти въ вѣстника си, настоящитъ ми пѣколко реда за беззаконитето, което е завладѣло селото ни, отъ какъ е дошълъ за секретаръ-бирникъ въ общината ни Никола Ивановъ. Този човѣкъ разиграва всички ни като маймуни: и окол. управление, и постоянна комисия, и учил. инспекция, и община и цѣлото село. Бѣше народнякъ, когато врѣмето го изискваше; става тѣсенъ социалистъ, а сега се прѣслагча либералъ да стане!

Малкъ човѣкъ, смачкана фигура, но понадиалъ е въ село безъ кучета, мѣши се всички ни въ торбата си тури! Но има най-сѣтъ закони, въ правова държавна живѣемъ, всѣки на мѣстото си трѣбва да бѣде.

„Върѣки всички закони въ страната ни, образувала се въ селото ни една каторжия бандѣ подъ водителството и дѣржѣорството на секретаръ-бирника ни Никола Ивановъ, която безъ всѣкакъвъ срамъ и беззаконно ограбватъ нивитъ и посѣвитъ на 20 души селяни. Върѣки нареждането на чл. чл. 1, 2, 3 отъ граждан. съдопроизводство, и чл. чл. 1, 2, 6, 8, 15, 18, и 21 отъ закона за запазване, измѣрване и използване на селскитъ и градскитъ мѣри, заповѣда дѣла противъ 20 души селяни за отнѣмане нивитъ и посѣвитъ имъ, които въ първа и втора инстанция се спечелиха отъ селянитъ и нагруппа общината съ маса сѣдебни и др. разписки.

Всѣчко това вършатъ подъ еднѣ фалшивѣ претексти: „че искали да направятъ отъ тѣя ниви (на 20-тѣ души), училищитъ имотъ, училищни ниви! Безъ да се съобразятъ съ прѣписанията на питанитъ погорѣ членове, заграбиха на хората нивитъ и ги принудиха да се разтакатъ постоянно по сѣдрилищата, излишни разписки да правятъ и работата си да напушатъ. Ако наистина тѣ-

ното желане бѣше училищитъ имотъ да създадатъ, тѣ можаха това да направятъ отъ селската мера, називаема „бозлука“, която е 5000 декара и която е тѣкмо подходяща за таква цѣла. Само крачичка на тази мѣра, който е по-край нивитъ на 20-тѣ души, да бѣше се разоралъ — тамъ има и изоставени, безстопанствени ниви, — щѣше да се постигне цѣльтъ.

Както се постъпи прѣзъ 1903 г. и по послѣ прѣзъ 1908 и 1910 год. отъ тази мѣра е образуванъ училищитъ имотъ, и днесъ имаме 700 декара.

Тѣ извършиха и второ прѣстѣпление, като заблудиха и по-горното началство, околнитъ управление и училищитъ инспекция. Убѣдиха ги, че нивитъ на тѣзи 20 души сѣ отъ общин. мѣра, съставиха имъ актове за нарушено владѣние и ги далоча въ сѣдъ. Окол. управление прѣдписа да се дава и сѣдѣствие на учил. п-во, и щѣше безъ малко убийство да стане за тѣзи ниви.

Учил. п-во ги обявява на търгъ за подѣ наемъ и учил. инспекция утвърдява търга. Какво за блуждени!

За сѣщитъ тѣзи ниви има образувани дѣла прѣдъ III Варненски мир. сѣдия подъ № 39 — 82/913 год. и 51 — 57/914 г., по които всички отнѣници се оправдаха.

Това не е ли явна щета за зазаведена отъ селенитъ за заграбване посѣвитъ имъ отъ тѣзи ниви, които сѣ отложени за разрѣшение слѣдъ като сѣда и произнесе за собствеността на нивитъ явно е, че и тѣ ще се спечелятъ.

Кой губи? Хазната! Кой я вкара въ тази загуба? Секретаръ-бирника и с-те! Но прѣстѣпления продължаватъ.

Прѣзъ 1914 год. 17 души козлуджанци поискали съ писменото заявлѣние отъ общината да имъ издаде едно удостоверение, че нивитъ, които разграбиха, излишни разписки да правятъ и работата си да напушатъ. Ако наистина тѣ-

дѣлището. Че тѣзи ниви сѣ измѣрени и записани още въ 1903 год. на тѣхно име отъ измѣрвачитъ въ бѣлжницитъ имъ, които се съхраняватъ въ общината подъ редъ и номера. Общинското управление отказа да имъ издаде подобно удостоверение. По този въпросъ е заведено слѣдъ дѣло № 42/1915 г. отъ II слѣдъ участъкъ.

Но и тукъ тѣ не се спиратъ! Секретаръ-бирникътъ затѣва въ прѣстѣпления.

На 25.VIII.1914 г. подава отъ Варна слѣдната служебна телеграма до кмета въ Козлуджа: „Поповъ (говори се за адвоката Д. Поповъ, който го кръсти т. соц.) отсѣлствува, дѣлата отложихъ, кажи на Курти и др. наши свѣдѣтели да не идватъ. Ако има глоба, ще я плати общината № 11958, а номера на козлудж. т. п. станция е 51“.

И дѣйствително, на друга денъ при разгледане дѣлата, свѣдѣлитъ не се явиха, и сѣдѣния ги глоби по 25 лева.

Секретаръ-бирникътъ обикала въ телеграмата, че общината ще плати тази глоба. Отъ какъвъ параграфъ? Кждѣ има прѣдвидени подобни суми въ общин. бюджетъ?

Умолява се Постоянната комисия да направи справка какъ е оправданъ секр.-бир. тази сума. Въротно той, ще прѣтежава и нѣкакво изкуство да заблуждава и контрола въ разхода си!

Секр.-бирникътъ прѣзъ 1913 г. за сѣ половината отъ тѣзи ниви на 20-тѣ души сиромаси селяни, за своя частна смѣтка съ фий; а прѣзъ 1914 год. учил. настоятел Желѣзко Желевъ заедно съ братата си за сѣ половината съ мисиръ, а другата половина раздала на свои роднини и съпартизани по за 2 лева насмъ на декаръ, когато тѣ се даватъ отъ 6 до 10 лева!

Но „Апетита идва, когато се яде“, тѣ навикнаха на гешефти, сега по-искусно ще ги извършаватъ. Прѣдвѣждатъ за адвокатъ специаленъ параграфъ отъ 500 лв.! Такъвъ параграфъ до сега никому на умъ не е идвалъ да се прѣдвѣжда, а тѣ го наредиха въ тѣзгодишния си бюджетъ! Обръщаме вниманието на Постоян. комисия при санкциониране козлуджанския бюджетъ, да не допуша подобни параграфи! Съ голѣма лоялностъ си върши работата този нашъ маминъ синъ. За да постигне извѣсна цѣлъ, настройва съвѣщницитъ едни въ противъ други, скарватъ се тѣ помежду си, размѣтва се водата, а той лови риба!

Сѣщото е вършилъ и въ Бѣленската община, гдѣто е билъ секретаръ-бирникъ до 1914 г. Помнятъ го добръ тамошнитъ селяни. Но и ние ще го запомнимъ добръ, ако не се взематъ въ врѣме мѣрки отъ окръжното управление околниск. управление и постоянната комисия, да разсѣдватъ всичкитъ му дѣла чрѣзъ една анкетна комисия и го поставятъ кждѣто му прилича.

За секр.-бирникъ той даде въ селото ни прѣзъ 1911 г., когато народняцитъ бѣха на властъ. Съ сина връзка доде и за народнякъ се прѣпорѣча.

По-късно, когато създаде тѣя общинския дѣла, на сѣвѣта прѣпорѣча за адвокатъ г. Д. С. Поповъ, и какъ уйдурдиса работата, за единъ оглѣдъ

по няколко дла доде въ село два дена прѣдъ изборитъ за народни прѣдставители, хемъ огледа си направи, хемъ агитация за тѣхната група си направи. Въ тази агитация Никола Иванов готмѣ дѣятелностъ провай, но въсче не съ сина въръзка, а съ червена. Стана тѣсенъ социалист! Мина върме, що мина, додоха сегашни:

тѣ на властѣ, захвърли и червената вързка, гледаме съ зелената вързка въсче да ходи, и записалъ се казватъ за либералъ. Дсмекъ, на всѣка уста свирка става. Блаженити вѣрующи! Но, ние твърдимъ, че отъ него нищо не става, само провързка, ако разрови дѣлата му, ще каже за какъ е готелъ.

Костадинъ Гочевъ.

Десантитъ при Дарданелитъ.

ЛОНДОНЪ, 20 апр. (Официално комюнике на м-вото на войната, на адмиралитвото върху военнитъ дѣйствия при Дарданелитъ отъ 12—16 април.)

Дебаркирането на войски започна на 11-й април при изгрѣвъ слънце и се свърши на 3 различни пункта подъ закрилата на дѣлата флота. Дебаркирането успѣ веднага. Неприятелъ въ редици окопи съ телени мръжи указа силно съпротивление. На дѣския пунктъ при Седилъ-бахаръ нашитъ войски можахъ да напреднатъ до вечеря. Тогава една блѣскава атака на английската пѣхота откъмъ Теке-бурну отслаби натиска на неприятеля по цѣлия фронтъ. За дебаркирането бѣха дадени най подробни разпореждания, както и за съдѣйствието на армията и флотата. Първиятъ дѣнь силнитъ англо-френски укрѣпления се подкрѣпиха на 3 главни пункта: австралийскитъ и ново-зеландскитъ войски при Сара-биръ, на сѣверъ отъ Каба тене, английскитъ при Канъ-сехехъ, Конъхалисъ и Мортон-баиръ и францускитъ, слѣдъ една стрѣмелата атака къмъ Кумъ-техиръ, на азиатския брѣгъ и при Кумъ-кале.

На 12-й април слѣдъ пладне неприятелъ започна сила на прѣстрѣлка, слѣдъ което се завързаха ожесточени боеве, тъй като на 13 април неприятелъ се държеше при позицитъ на Седилъ-бахаръ.

Английскитъ войски завладѣха тази позиция съ едни фронтални атаки, подкрѣпени отъ артилерията на флотата. Подиръ 2 часа Седилъ-Бахаръ биде прѣзетъ. Взехме 2 орджия и по този начинъ нашитъ войски се установиха здраво по този край на полуострова.

Дебаркирането на английскитъ и француски войски продължи сутринта на 13 април. Слѣдъ като осуетихме една турска атака срѣщу лѣвото крило при носъ Хелесъ, съюзнитъ войски напреднаха и въ 8 ч. се окопахъ по една линия, която трѣва на 3 1/2 км. сѣверно отъ Теке-Бурну и достигва до малкитъ полски възвишения надъ батареитъ при Детовъ. Слѣдъ това нашитъ войски напреднаха въ околността на Урития.

Въ това врѣме австралийскитъ и ново-зеландски войски при Сара-Баиръ, слѣдъ като бѣха дебаркирани на 12 април, на 14 настѣпиха съ най-голѣма стрѣмелостъ, като задържаха постоянни боеве съ неприятеля, който, макаръ и постоянно отблъсванъ, прѣдприемаше сили и неуморни контраатаки. Австралийскитъ войски се сражаваха съ голѣма храбростъ.

Рано сутринта на 13 турцитъ прѣдприеха нова атака при Сара-Баиръ, която прогонихме съ силенъ артилерийски огънь. Неприятелъ настѣпи нѣколко пати, но постоянно биваше отблъсванъ отъ австралийскитъ войски, които въ 3 часа прѣдприеха силно настѣпление.

На 13-й францускитъ войски при Кумъ-Кале бидоха контра-атакувани 4 пати, но запазиха позицитъ си. Тукъ пѣхотни 500 турци, които въ врѣме на една контра-атака бидоха отхвърлени отъ огъня на флотата.

Дѣйствията на дебаркираната армия, която трѣбваше да прѣодолеѣ отдѣлнитъ поражения по сухо и по море, подъ двата огъня на силнитъ модерни укрѣпления съ телени мръжи и въчли ями, се утѣчняха съ успѣхъ съ помощта на сабитъ. Загубитъ на флотата, обаче, не сж тѣй голѣми. Пострадали сж много торпедоразрушителъ и екипажа на флотата, който взе участие, както и офицеритъ и моряцитъ отъ транспортнитъ параходи.

Прѣзъ врѣме на тѣзи операции турскитъ военни параходи, идящи отъ Нагара, се опитаха на нѣколко пати да се намѣсятъ, но бидоха принудени да се отдалечатъ отъ огъня на нашия броненосецъ „Кенъ-Елисабета“.

По обѣдъ на 14-й единъ турски транспортъ съ 8,000 войници бѣ заблѣзанъ край Майдосъ. Прѣди още той да може да се спаси броненосецъ „Кинъ-Елисабета“ откри огънь, и отъ три снаряда го разрушилъ и той потъналъ бѣзро.

На 15-й и 16-й съюзнитъ си отпочинаха докато продължи стоварването на военнитъ материали и артилерия.

Всичкигъ неприятелски контра-атаки, които продължиха прѣзъ 15-й и 16-й, една слѣдъ друга бѣха отблъснати по най-енергиченъ начинъ и слѣдъ това нашата флота употреби и полската си артилерия срѣщу турскитъ батареи.

Английскитъ райцеръ „Триумфъ“ бомбардира Майдосъ, който форть е билъ запаленъ отъ обстрѣлюването прѣзъ миналата нощъ.

Нѣма да се съобщава за напредъ никакъвъ рапортъ до свършване първата фаза на тѣзи операции, така, че нѣма да има и ежедневни съобщения.

БУКУРЕЩЪ, 20 април. На „Журналъ де Балканъ“ съобщаватъ отъ Атина: 4,000 француски войници били дебаркирани на 12-й тогъ около форта Кумъ-Кале, за да улеснитъ опититъ на англичанитъ да загладятъ този фронтъ отъ друга посока. Слѣдъ савето сполучливо изпълнение на прѣдначената задача францускитъ се оттеглили обратно на транспортитъ.

Отъ Митилинъ съобщаватъ, че бомбардировката на всички фортове на дарданелскитъ брѣгове продължава отъ съюзната флота.

МИЛАНО, 20 апр. Съюзнитъ операции срѣщу Провлинтъ продължаватъ. Телеграмитъ отъ о-въ Тенедосъ твърдятъ, че съюзнитъ настѣпатъ къмъ Галиполи и портветъ Сада-Бахаръ и Кумъ-Кале.

Руско поражение въ Галиция.

БЕРЛИНЪ, 20 апр. (Официално). Германскитъ генералъ щабъ съобщава, че германскитъ и австро-унгарски войски, подъ командата на генералъ фонъ Менекханъ вчера развихаха слѣдъ голѣми сражения руския фронтъ въ Галиция между Висла и унгарската граница на нѣколко пункта.

Съ това развихане рускитъ фронтъ е окончателно разбитъ. Руситъ отстъпватъ въ безпорядкъ. Въ този моментъ не могатъ да се установятъ точно трофеитъ и военнопленницитъ. Тѣ сж грамадни.

ПАРИЖЪ, 20 апр. (Радиотелеграма). Нашата артилерия на източния фронтъ днесъ бомбардира съ дългобойни орджия единъ отъ фортоветъ на германската крѣпостъ Мецъ.

БУКУРЕЩЪ, 20 апр. Отъ германски източникъ съобщаватъ, че францускитъ койски на Дарданелския азиатски брѣгъ се оттеглили слѣдъ нѣколко несполучливи сражения окончателно въ транспортитъ и сж отплатували въ неизвѣстна посока.

БЕРЛИНЪ, 20 април. Военни критици на вѣстницитъ пишатъ: Руситъ проектираха офанзива срѣщу Карпатитъ, но слѣдъ като бѣха отблъснати оттамъ, руситъ съобщиха за офанзива срѣщу Краковъ и Силезия. Генералъ Мекенхенъ, който по-рано разбѣ руситъ при Лодзъ, съ една голѣма армия разбѣ руския фронтъ въ Галиция. Той има за намѣренис да настѣпи най-напредъ въ руска територия.

Прѣзъ врѣме на това сражение пѣхотни грамадно число руски войски и нѣколко руски артилерийски полкове. Точното имъ число не се знае. Нашитъ войски настѣпватъ по фронта Либау—Денвергъ. Рускитъ градъ Рига е запаленъ.

Въ околността на този градъ се явили наши патраули.

АТИНА, 20 апр. Вѣстницитъ продължаватъ да коментиратъ дарданелската акция. В. „Ембросъ“ казва, че се намирамъ въ налечерето на голѣми сражения, защото и съюзнитъ, и турцитъ доста се доближили лице срѣщу лице.

В. „Неа Имера“ пише, че акцията противъ турцитъ ще продължи доста дълго врѣме и възможно е въ нѣкой моментъ и гърцката армия да вземе участие въ разбиването на Турция.

РИМЪ, 20 април. Телеграфиратъ отъ Хага че прѣкжването на английскитъ транспорти да пристигаатъ на францускитъ брѣгове, е окончателно възобновено. Отъ вчера англичанитъ товаратъ нѣколко хиляди нови войски, за да ги дебаркиратъ на францускитъ брѣгове.

МИЛАНО, 20 апр. Официалнитъ извѣстия за сраженията въ Фландрия твърдятъ, че германскитъ слѣдъ едни съпротивления били отбити отъ англичанитъ, които настѣпватъ въ Фландрия.

В-къ „Таймсъ“ се научава, че въ най-скоро врѣме ще бждатъ наново бити въ този фронтъ.

БУКУРЕЩЪ, 20 апр. На „Журналъ де Балканъ“ съобщаватъ отъ Атина, че съюзната ескадра, която стационарна прѣдъ пристанището на Смирна, вчера слѣдъ пладне е влѣзла въ смирниския заливъ и открила ожесточенъ огънь срѣщу смирненскитъ крѣпости, които отговорили.

Вѣстницитъ съобщаватъ, че всички околности на града Смирна сж изпразнени отъ соланитъ и че нѣколко транспорта отплатуваха съ войски съ намѣренис да бждатъ дебаркирани около Смирна

РИМЪ, 20 апр. Телеграфиратъ отъ Лондонъ: 4 германски дерижабли летѣли вчера надъ града Велъ, и 4 германски дерижабли надъ р. Яра.

РИМЪ, 20 Францускитъ м-ръ на морината г. Аганьоръ извѣститъ, че рѣшителната атака по суша и море срѣщу Дарданелитъ е близка.

РИМЪ, 20 апр. Днесъ прѣди пладне германския посланикъ тукъ г. Бюловъ посети м-ръ Сонино, съ когото има двучасовъ разговоръ. Слѣдъ това м-ръ Сонино има продължителенъ разговоръ съ м-ръ Саландра, слѣдъ което двамата италиански министри бѣха приети на продължителна ауденция отъ италианския кралъ Викторъ Емануилъ.

АТИНА, 20 април. Съюзнитъ сж построили между Лемносъ и Дарданелскитъ брѣгове на нѣколко парахода безжиченъ телефонъ, съ който се сношаватъ съ континента.

БУКУРЕЩЪ, 20 апр. На в. „Журналъ де Балканъ“ съобщаватъ отъ Атина: Въ островъ Митилинъ сж пристигнали вчера 9,000 заловени турски военнопленници отъ сраженията на Галиполския и азиатски дарданелски брѣгове.

РИМЪ, 20. апр. Въ послѣднитъ нѣколко сражения на Галиполи съ турцитъ съюзнитъ дали, между другитъ загуби, и двама английски бригадни генерали.

АТИНА, 20 април. Гръцкитъ кралъ е готовъ да обяви военно положение даже и война.

РУСЕ, 21 апр. Вчера слѣдъ пладне въ 4 ч. пристигна, идящъ отъ Букурещъ г. Гирсъ, новиятъ руски посланикъ въ Римъ, и вечерта отплатува за София. Прѣди да отплатува г. Гирсъ билъ приетъ на ауденция отъ романския кралъ.

ПОДЪ НАЕМЪ

се дава самостоятелна къща съ 4 стаи, кухня, трапезария и тавански стан, електричество и вода. Срѣщу морската градина улица Регентска № 8. Споразумение въ втората къща въ сѣщия дворъ.

МѢСТНА ХРОНИКА.

На симфоничния Концертъ.

който ще се даде утрѣ, на 22-й въ салона „Ранковъ“ отъ варненското музикално симфонич. д-во при участието на г-ца Олга Чавова—цигулка—Русе и г-ца Н. Драсова—пиано—Варна, е поканена и ще присѣтуетува вероятно, Н. Ц. В. Царицата, която прѣбивава понастоящемъ въ Евксиноградския дворецъ.

Покъ по сѣлпотията на хлѣба.

Въ миналия брой на вѣстника си ние изтъкнахме, че цѣната на хлѣба, както се продава днесъ, е скъпа. Хлѣбари ни казватъ, че когато продаваха бѣлия хлѣбъ, губѣхме и никога не можахме да се намѣримъ съ пари въ джеба си. Откакто почнахме да продаваме хлѣба по опрѣдѣленитъ цѣни, ние едва можахме да се видимъ съ пари. Ние сме крайно доволни, ако продажбата на хлѣба става по тая цѣна. Въ такъвъ случай ние щеможемъ да станемъ хора.

Ние не сме отъ тия, които желаятъ хлѣбаритъ да губятъ, защото ние сме твърдо убѣдени, че благосъстоянието на една държава е тѣсно свързано съ благосъстоянието на самия народъ и наопаки. Ала възъ основа на дешнитъ ненормални врѣмена мислимъ, че и хлѣбаритъ трѣбва да направятъ и тѣ една малка жертва прѣдъ олтара на милата ни родина, като се ограничатъ съ по-малка печалба. Ние и въ тоя случай обръщаме вниманието на комитетъ на обществената прѣдвидливостъ да намалятъ съ нѣколко стотинки цѣната на дешния хлѣбъ.

На вниманието на комитетъ за общест. прѣдвидливостъ.

На сѣки два човала брашно дава се и единъ човалъ кукурузено брашно. За тая цѣль она дѣнь бидоха доставени седемъ вагона кукурузъ. Повечето отъ този кукурузъ е влаженъ и мириши на „Мукълъ“. Възъ основа нѣкой отъ прѣдставителитъ на тукашния комитетъ на обществената прѣдвидливостъ, била на мнение не би трѣбало да приематъ доставения кукурузъ. Но тия прѣдставители, въ които влиза и г. Сираковъ, сегашенъ помощ. кмета и бившия прѣдседателъ на реквизиционната комисия въ г. Варна (!) не само че приели тоя разваленъ кукурузъ, но и се разпоредили да се смѣли и раздаде на хлѣбаритъ. Отъ туй излиза, че ако варненскитъ граждани ядатъ нечистъ, неопеченъ и мухлясалъ хлѣбъ, туй ще се дължи отъ части и на тукашнитъ прѣдставители на общинската прѣдвидливостъ, които иматъ сичката възможностъ да се дава на варненци поне шогодъ чистъ и добъръ опеченъ хлѣбъ. Варненци трѣбва сами да контролиратъ зърненитъ произведения, отъ които имъ се приготвя хлѣбъ.

За полицейския сторши на III-я участъкъ.

Въ миналия брой на вѣстника съобщихме, че полицейскитъ старши въ III-й участъкъ ходѣлъ да гуле често въ къщата на съдържателя, когато е трѣбвало да изпълнява своята служба. Ние бихме желали да знаемъ, дали Варненскитъ окръженъ управителъ т-нъ Дръ Боевъ е земалъ съответнитъ мѣрки за уловението на тоя старши, който, види се, малко иска да се интересува за изпълнение деликатнитъ свои обязанности.